

Kouzelný nápoj pro splnění přání

Nápoje neviditelnosti jsou velmi vzácné a recept na ně nenajdeš jen tak v každé knížce. Ale tenhle si můžeš sám vyrobit a vyzkoušet, jestli bude fungovat:

Budeš potřebovat

skleničku

červenou šťávu (hroznovou nebo třešňovou)

minerálku

Jak na to

Smíchej červenou šťávu s vodou. Zamíchej obsah sedmkrát doprava a sedmkrát doleva. Nech skleničku stát přes noc na okenním parapetu, aby mohla do nápoje vniknout kouzelná síla z měsíčního svitu. Teď se posad se zavřenýma očima před skleničku. Představ si úplně přesně, co si přeješ, aby se stalo, a celý nápoj najednou vypij. Zdalipak se ti přání splní? Uvidíš! Hodně štěstí!

Pod vodou je větší mokro, než by si kdo pomyslel...

„Pod vodou je větší mokro, než by si kdo pomyslel...“ pobublával si spokojeně starý chobotničák při úklidu. Vtom náhle připlavalo mezi skalami hejno medúz. „Koukejte zmizet, potvory!“ zabručel starý chobotničák. Malými smetáčky v chapadlech odháněl průsvitná stvoření od svého prahu. Medúzy uraženě zamířily pryč, plavaly ale schválně těsně nad zemí, aby rozvířily co nejvíc písku. „Huš, vy rosoly otravné!“ nadával chobotničák. Pak znovu uchoпил do levých chapadel čtyři smetáčky a do pravých čtyři lopatky a vše ještě jednou zametl. Povzdychl si: „Třída přece musí být pěkná, až přijdou noví žáčci!“

Přidej se
a spokojeně si
zabublej!

Jedna malá medúza
se schovala.
Najdeš ji?

Vtom už za kamenem vykoukl první malý krabík. „Dobrý den, pane učiteli,“ pozdravil. „Kdypak už začneme zpívat?“ Chobotničák vysadil kraba na malou růžovou židli z lastury.

Hned nato dorazil další malý obyvatel moře: modrá ryбка. Pan učitel ji usadil na oranžový korál. Po chvílce se objevili ještě dva mořští koníci, černá rybička, medúza, ještě jeden krab a mrňavý žralok. Chobotničák je usadil na všech místech k sezení: na kameny, mušle, korály i mořské houby. Ale vůbec to nebylo jednoduché. Malí mořští neposedové si neustále měnili místa a chvílku byli tuhle, hned zas onde. Schovávali se mezi skály nebo se zahrabávali do písku. Pan učitel neustále kroužil svými osmi chapadly a naháněl neposluhy zpátky na místo. Až mu to nakonec připadalo hloupé. „Tak a teď už toho mám dost!“ zakřičel. Každým chapadlem popadl jedno mořské dítě a všechny pevně podržel. „Chcete se snad něco naučit, nebo

Chňapej rukama
jako krab
klepítky!

ne?“ zeptal se. Žáčci přikývli. Malý žralok se k němu přitulil. „Ale vždyť jsme teprve první den ve škole, tak proč jste na nás hned tak přísný?“ špitl omluvně. „My ještě přece nevíme, co a jak!“ Pan učitel přemýšlel. „Dobře, to chápu,“ zamumlal. Pak ho malý krab štípl do sedmého chapadla. „Pane učiteli, co kdybychom začali přestávkou na vydovádění – a pak už bychom se pilně učili?“

Chobotničák se zasmál. „Začít přestávkou na vydovádění? To je možná šikovný nápad.“ Uvolnil chapadla, takže mohla všechna malá mořská stvoření vyrazit. „Tak do toho, mrňouskové,“ zabručel dobrácky a natáhl chapadla tak, že po nich mohli žáčkové šplhat

